

af Huse paa Landet. Forslaget er overensstemmende med det af min Gruppe i tidligere Samlinger fremsatte Lovforslag om samme Emne, og det gaar som bekendt navnlig ud paa at betrygge Lejehusmændenes Stilling under den videre Udvikling af den Lovgivning, som vi gennemførte i Sommeren 1919.

I sidste Rigsdagssamling afsluttede det om Sagen nedsatte Udvalg sit Arbejde med at opfordre den højtærede Landbrugsminister til at fremsætte Forslag til Fremme af det Formaal, som af mig nylig er nævnt. Et saadant Forslag er imidlertid ikke fremkommet, vel sagtens fordi de forskellige Oplysninger, som den højtærede Minister skulde indhente, endnu ikke er indgaaet. Naar vi ikke desto mindre nu forelægger Forslaget paa ny, skyldes det den Omstændighed, at Højesteret i disse Dage har afsagt Dom i en Sag om Adgang til at faa tilkendt Brugsretten til et Brug i Bregentved—Gisselfeld Birk, og denne Dom er pure gaaet vedkommende Bruger imod, skønt den Kommission, der er nedsat ifølge Loven af 1919, havde afsagt en Kendelse, hvorefter det paagældende Brug skulde tilfalde vedkommende i Henhold til Loven af 1919. Jeg vil gerne i denne Forbindelse oplæse Kommissionens Kendelse, der lyder saaledes:

„Ejendommen Matr. Nr. 5 f. af Terslev er et Husmandsbrug i Henhold til Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921, og vil som saadant være at give i Brug til Lejeren Hans Frederik Nielsen, uopsigelig fra Ejerens Side indtil 1. April 1930 og mod en Brugsafgift, der fastsættes overensstemmende med denne Lovs Regler, og som, for saa vidt Enighed derom ikke kan opnaas, vil være at fastsætte ved en nærmere Kendelse af nærværende Kommission.“

Højesteret omstøder altsaa ganske Kommissionens Kendelse, og det har vakt et saadant Røre indenfor interesserede Kredse, at vi fra vor Side har ment det nødvendigt at rejse Debat om Sagen her i Rigsdagen. Jeg har Grund til at mene, at den højtærede Landbrugsminister heller ikke vil være uenig med mig i, at en saadan Drøftelse af alle de Forhold, som er skabt ved Loven af 1919, virkelig er betimelig og ogsaa i høj Grad paakrævet, efter at en saadan Dom er kommet til at foreligge fra Landets højeste Domstol.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forhøjelse af Diget paa Manø og Anlæg af Høvdiger paa Rømø samt fra Store Darum til Tjæreborg Bakker.

Valgt blev: *Rahbek, Carl Sørensen, Westergaard, Hans Jacob Sørensen, Mads Gram, Sundbo, Knud Hansen, J. P. Nielsen, P. Andersen, Hans Rasmussen, Raffnsøe, Vesterager, Larsen-Badse, Valdemar Nielsen og H. C. Hansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udførsel af Kartoffler.

Valgt blev: *Kr. Kristensen, Pinstrup, Hedegaard, Grønbeck, Aksel Jensen, A. C. Mortensen, Bording, Olufson, Simonsen, Jørgensen, Fibiger, Carlsen-Skiødt, Ulrich, H. C. Hansen og Kr. Pedersen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 31).

Det Afsnit, som først sattes til Forhandling, var det *Statsministeriet* vedrørende, nemlig Lovforslagets §§ 10 og 11 (se Tillæg A. Sp. 113), hvortil slutter sig Betænkningens Nummer 29 (se Tillæg B. Sp. 129) og Betænkningens Nr. 162 (se Tillæg B Sp 289).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

L. Rasmussen: Ved Finanslovforslagets anden Behandling, ligesom ved anden Behandling af andre Lovforslag, kan der jo kun tales om de Spørgsmaal, der enten er resulteret i Ændringsforslag, eller om hvilke der har været Samraad, og det er derfor ikke muligt under den Forhandling, vi nu paabegynder, at faa optaget en Diskussion om det Spørgsmaal, der i Øje-